

אֵלֶּזְנֹת

לְעֵלְמֵנוּ עֵבֶת

פְּרָשַׁת הַאֵל

כ"ג, אֲדִינוּ קי"ח

לשאל או להסתפק מה, רק ישב ולמד בלחישָה. וכאשר פתח ה'חדושים הרי"ם' את פיו הקדוש ואמר לפני התלמידים חדושי תורה שונים בעמק ובפלפול חד, וכמה מן התלמידים פלפלו בהבנת דברי קדשו זה מקשה וזה מפרק, וכמה פעמים חזר עצמו וכפל את דבריו להסביר להם היטב בראותו שעוד לא ירדו לעמק הדברים, אבל בנו ישב ושתק כל העת ההיא ולא התערב בכל הנוחים, ולאותם שלא הכירוהו היה נראה כאלו אינו מבין כלל ואינו שם את לבו לכל הנשמע מפי אביו הקדוש, אבל באמת היה בור סוד שאינו מאבד טפה, וכל תלמידי החדושי הרי"ם אז היו רגילים אחר הלמוד לחזור אחר כך בינם לבין עצמם על כל החדושים ששמעו מרבים, וכאשר נתקשה להם איזה ענין בדבריו או ששכחו מה שאלו להמפלגים שביניהם חשובי התלמידים שיגידו להם פשר דבר, ולפעמים כאשר גם מהם נעלם פתרון הענין אמרו כלם: אם כן הננו מכרחים לשאל את פי רבי אברהם מרדכי, והוא הגיד להם תכף בלי שום פקפוק וספק כל אשר נעלם מאתם, ובאר להם כוננתו האמתית של אביו.

על הפסוק (שמות יב ב) 'החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה', הביא בספר 'ארץ צבי' (מועדים, עמוד ערד): ולכאורה קשה מה ענין קדוש החדש לפסח. והגיד כ"ק רבנו הגדול בעל אבני נזר זצוקל"ה, דבמצרים היה הדבור בגלות וכשיצאו יצא הדבור לחרות, וזה 'פסח' 'פה סח', כן כתוב בספרים. והשיגו אז כח הדבור בקדוש החדש, אתם אפלו שוגגין אתם אפלו מזידין אתם

כח השליטה על הדבור היוצא מהפה
החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה (יב, ב).

הצטיינותו של הרה"ק רבי אברהם מרדכי זיע"א בן הרה"ק ה'חדושי הרי"ם' זיע"א במדת השתיקה היתה בהפלגה מרבה, וכמה ימים רצופים עברו שלא פתח כלל את פיו לדבר אף תבה אחת, מלבד עסקו בתורה ותפלה, וגם כשדבר לפעמים מלות ספורות היה קול דבורו בלחש בלי שום הרמת קול. וספרו אנשי אמת שהיו עמו פעם אחת ביחד בקאצק, קדם זמן ההתבודדות וההסגר של הרה"ק רבי מנחם מנדל מקאצק זיע"א, ועמדו עמו יחד סמוך לשלחן הטהור של הרה"ק מקאצק בסעודת שבת קדש בעת שאמר דברי תורה, והדחק היה גדול מאד מהמון החסידים אשר נאספו אז, עד שנשבר הספסל ונפל לארץ על רגלו של הרה"ק רבי אברהם מרדכי, והוא לא פתח את פיו לדבר אף מלה אחת, וסבל היסורים הגדולים בשתיקה כדי שלא להפריע את השומעים דברי תורה, עד אשר העומדים סביביו ראו שפניו מתלבנים כסיד והכירו בו שהנהו קרוב להתעלף והרימו קול צעקה, עד שהרימו הספסל הכבד עם האנשים שעליו מעל רגלו.

עוד ספר ר' ישראל מיכל ע"ה מביאלע, אשר למד איזה שנים בישיבתו של הרה"ק ה'חדושי הרי"ם' זיע"א, שבנו הרה"ק רבי אברהם מרדכי שהיה לומד תמיד אצל אביו ביחד עם כל התלמידים כמעט מעולם לא פתח את פיו בעת הלמוד

אָפּלוּ מְטַעִין, וְזֶה כַח שְׁלֹטְנוֹת שְׂיחֻוֹל הַדְּבוּר בְּכֹל אָפוֹ, עַל דֶּרֶךְ כְּשִׁגְגָה הַיּוֹצֵאת מִלְפָּנֵי הַשְּׁלִיט, עַד כְּאִן דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְדַבְרֵי פִי חֲכָם חוֹן.

הַיֵּלֶד נֶהְפֵּךְ לְאִישׁ אַחֵר

וְהָיָה לָהּ לְאוֹת עַל יְדָהּ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיהָ (יג, ט).

סֵפֶר פְּעָם הַרְהֵ"ק רַבִּי אַבְרָהָם שְׂמַחָה מְבַרְנִיב זִיע"א, אוֹדוֹת הַרְהֵ"ק רַבִּי אֶלְעָזָר מְלִיזְעַנְסְק זִיע"א, בְּנוֹ שֶׁל הַרְהֵ"ק הַרְבֵּי רַבִּי אֶלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זִיע"א, שְׂכַאֲשֶׁר הָיָה יָלֵד לֹא רָצָה לְלַמֵּד וְלֹא לִשְׁמַע לְקוֹל מוֹרִים וְלֹא לֵילֵךְ לַחֲדָר. וְכִשְׁסָפְרוּ לְאָבִיו הַקְּדוֹשׁ מִמַּעֲשָׂיו לֹא הִשִּׁיב כְּלוּם, וְלִפְעָמִים אָמַר 'נִחְכָּה עַל יוֹם הַבֵּר מִצְוָה שְׁלוֹ', וְכֹה הָוָה, אֲשֶׁר קִדְּם הַבֵּר מִצְוָה שְׁלוֹ, קָרָא הַרְבֵּי ר' אֶלִימֶלֶךְ לְהַחֲטִיט שְׂיָבוֹא לְבֵיתוֹ לַחֲתוּךְ לְבִנּוֹ בְּגַד מְשִׁי שְׁעֵשָׂה לוֹ לְכַבּוֹד הַבֵּר מִצְוָה, וְכֹה אָמַר הַרְבֵּי ר' אֶלִימֶלֶךְ לְהַחֲטִיט: חֲתוּךְ כָּל הַבַּד לְפָנַי עֲבוּר הַבְּגָד שֶׁל בְּנֵי ר' אֶלְעָזָר. וְטָרַם כָּל חֲתוּךְ שֶׁתַּחֲתוּךְ מִהַבַּד אָמַר לִי מַה שְׂאֵתָה רוּצָה לַחֲתוּךְ. וְהַחֲטִיט פָּרַס הַבָּדִים עַל שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ הַרְבֵּי ר' אֶלִימֶלֶךְ. וְכִשֶּׁהֲתַחֵיל לַחֲתוּךְ הַכְּתָפִים, אָמַר הַרְבֵּי ר' אֶלִימֶלֶךְ לְהַחֲטִיט: אָמַר כֹּה: הִנְנִי חוֹתֵךְ הַכְּתָפִים עֲבוּר ר' אֶלְעָזָר שֶׁלֹּא יוּכַל לְנוּעַ בְּכַתְּפָיו רַק עֲבוּר הַבוּרָא ית"ש, וְכֵן בִּהְגִיעוֹ לְרַגְלָיו וּלְיָדָיו, שְׂיֵאמַר בְּחֻתְכוֹ מוֹן הַבָּדִים: הִנְנִי חוֹתֵךְ זֹאת וְזֹאת עֲבוּר ר' אֶלְעָזָר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהָרִים יָדָיו וְרַגְלָיו רַק עֲבוּר הַבוּרָא ית"ש.

וְכֹל מַה שְׁעֵשָׂה בְּתַפְרִית הַבְּגָד, הַרְבֵּי ר' אֶלִימֶלֶךְ אָמַר וְהַחֲטִיט אָמַר אַחֲרָיו אֵת מַה שְׂאֵמַר הַרְבֵּי ר' אֶלִימֶלֶךְ וְחֲתוּךְ. וּבִיּוֹם הַבֵּר מִצְוָה בְּבִקְרָה קִדְּם הַנְּחִת תְּפִלִּין, בְּבוֹאוֹ מִהַמְּקוֹה, הַלְבִּישׁ הַרְבֵּי ר' אֶלִימֶלֶךְ לְבִנּוֹ אֵת הַמְּלָבוֹשׁ הַחֲדָשׁ לְכַבּוֹד הַיּוֹם, וְלִפְלֹא וְתַהֵם כָּל הָעִיר אֲשֶׁר רָאוּ כָּלֵם אֲשֶׁר הַיֵּלֶד נֶהְפֵּךְ לְאִישׁ אַחֵר, וְנִהְיָ הַרְבֵּי ר' אֶלְעָזָר וַיִּגְדַּל מְאֹד, וְהָיָה רַב בְּעִיר לִיזְעַנְסְק, וְהָיָה רוּעָה צֶאֱן קְדָשִׁים וּמְנַהִיג יִשְׂרָאֵל, וְרַבִּים נֶהְרוּ אֵלָיו לְשִׁמְעַע לְקַח מִפִּיו.

אִישׁ יִשְׂרָאֵל שְׂמַנִּיחַ עָלָיו הַתְּפִלִּין נַעֲשֶׂה קְדוּשָׁה

עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת יג ט): 'וְהָיָה לָהּ לְאוֹת עַל יְדָהּ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיהָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת ה' בְּפִיהָ כִּי בִיד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ ה' מִמִּצְרַיִם', הַבִּיא בְּסֵפֶר 'לְקוּטֵי יְהוּדָה' שְׂהַרְהֵ"ק הָאֵמֶרִי אָמַת זִיע"א אָמַר לְנִכְד שֶׁהֲתַחֵיל לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין: כְּמוֹ שְׂמַצִּינוּ (עֵיין מַגִּילָה כו:): שְׂתִיק הַתְּפִלִּין קְדוּשָׁה, מְשׁוּם שְׂמַנִּיחִין בְּתוֹכוֹ הַתְּפִלִּין, בּוֹדָאֵי וְכֹל שְׂכֹן שְׂכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל שְׂמַנִּיחַ עָלָיו הַתְּפִלִּין נַעֲשֶׂה קְדוּשָׁה. וְאָמַר בְּשֵׁם אָבִיו הַרְהֵ"ק ה'שְׂפַת אָמַת' זִיע"א, שְׂהַרְאֵשׁ וְהִיד שֶׁל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הֵם בְּבַחֲנֵית תְּשִׁמִּישִׁי קְדָשָׁה, מְשׁוּם שֶׁהַתְּפִלִּין מְנַחִים עֲלֵיהֶם.

(מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר סִפִּיר וִיהֵלֵם לְהַרְבֵּי הַגְּאוּן רַבִּי מִנְחֵם מִנְדֵּל פּוֹמֶרְנֵץ שְׁלִיט"א)

שו"ת קתר

חִידוֹן אֵלֶּךָ? נוֹשֵׂא פִּרְסִים בְּאִיזָה מִכָּה נַחֲשָׁכָה עֵין הָאָרֶץ (חוּץ מִמִּכַּת חֲשָׁרָה)?

הַפּוֹתְרִים נִכְוֵה יִכְנָסוּ לְהַגְרָלָה אִי"ה עַל סִידוּר מְתִיבְתָא מְנַחָה מְעַרִיב בְּהוֹצֵאת "עוֹז וְהַדָּר". אֵת הַפְּתָרוֹנוֹת יֵשׁ לְשַׁלּוּחַ אֵלֵינוּ עַד לְיוֹם שְׁנֵי לַמַּסְפֵּר פֶּקֶס: 077-470-26-81 אוֹ לְמֵייל: magdenot@gmail.com נֹא לְכַתּוֹב שֵׁם, כְּתוּבַת מְדוּיֶקֶת וְטִלְפוֹן. בְּרֵאשׁ הַדָּף לְצִיין "עֲבוּר חִידוֹן לְנוֹעַר".

פְּתָרוֹן הַחִידָה וְכֵן שֵׁם הַזּוֹכָה, יִפּוֹרְסְמוּ אִי"ה בַּגְּלוּיוֹנוֹת הַבָּאִים

פְּתָרוֹן הַחִידָה - פִּרְשַׁת חֵי שְׂרָה:

ש. הֵיכֵן מוֹזְכָר בְּפִרְשַׁתְנוּ הַמַּסְפֵּר 10 (3 פְּעָמִים)? ת. אֶלִיעֶזֶר לֹקַח 10 גְּמָלִים לְמַסְעוֹ (בְּרֵאשִׁית כד ז'). אֶלִיעֶזֶר נוֹתֵן לְרַבְקָה שְׁנֵי צְמִידִים בְּמַשְׁקַל 10 שְׁקָל זָהָב הָאֶחָד (בְּרֵאשִׁית כד כב). מִשְׁפַּחְתָּהּ שֶׁל רַבְקָה רוּצָה שֶׁהִיא תִישָׂא בְּבֵיתָם לְפָחוֹת 10 חוֹדְשִׁים לְפָנָי שְׂתִינְשָׂא לִיצְחָק (בְּרֵאשִׁית כד, נה).

שֵׁם הַזּוֹכָה בְּסִידוּר מְתִיבְתָא מְנַחָה מְעַרִיב בְּהוֹצֵאת "עוֹז וְהַדָּר": פִּרְשַׁת חֵי שְׂרָה: ה' יוֹאֵל אֵלֵיהוּ פְּשִׁיטִיק מְבַנֵּי בְּרַק.

